

maritime Interesser. Derfor have vi fremdraget dette Spørgsmaal som i ikke kort Tid har været Genstand for Beklagelser fra forskellige Sider. Motivet til dette Lovforslag er ganske simpelthen dette — hvad der for øvrigt er det høje Ting bekendt — at Søfolk, der blive „stoppede“ ved deres Indkaldelse til Værnepligten, ere stillede under ret uheldige, jeg tør sige, ret ubillige Forhold. De skulle ligge „stoppede“, indtil deres Indkaldelsesdag falder, og i den Tid have de ikke andet at leve af end de Underholdspenge af 10 Kr. maanedlig, som tilstaa dem af Staten. Det er altsaa en meget vanskelig Stilling for disse Folk at komme i. De kunne ikke eller kun meget vanskelig finde noget Erhverv undtagen som almindelige Arbejdsfolk, idet de jo ikke ere kendte paa Arbejdspladsen og ikke have faglig Uddannelse i Forhold, vedrørende Landjorden. Der er ganske vist tilstaaet dem enkelte Lettelser, idet de kunne gaa i indenrigsk Fart, men det har meget ringe Betydning for dem. Thi, som bekendt, stoppes disse Søfolk hovedsagelig i Föaraamaanederne, ja endogsaa i Slutningen af Vinteren, hvor Skibsfarten har meget lille Tilgang, og i den mindre Fart, hvor der i Almindelighed kun er et Par Mennesker om Bord, er der sjældent Brug for mere end ganske enkelte af de stoppede Folk. De kunne ogsaa faa særlig Tilladelse til at gaa i udenrigsk Fart, men ogsaa dette er vanskeligt og vil kun hjælpe dem en ganske kort Tid, idet der kun kan blive Tale om at gaa højst en Gang over Nordsøen eller saa. Endelig er der den Udvej, at de kunne søge Arbejde paa Orlogsværftet, men da de meget ofte ikke kunne faa Arbejde derude, vil altsaa den aller støste Del af dem være henvist til at søge deres Erhverv ved det, man kalder almindeligt Sjøv. Denne Stilling, synes man, er ret ubillig. Der er blevet talt om det gentagne Gange her i Tinget, og der er ligeledes i Pressen offentlig fremkommet Beklagelser derover. Dette er Grunden til, at vi fremlægge dette lille Lovforslag om Tillæg til den gældende Værnepligtslov, særlig refererende til §§ 33 og 37. Det, vi have tilsigtet at opnaa, er følgende. I det Øjeblik, de befarne Folk stoppes, skulle de have Ret til at kunne henvende sig paa Logiskibet eller Vagtskibet ved Kjøbenhavn, hvor de ville kunne faa en Bedømmelse af deres Værnepligtsdygtighed. Det kunne de nemlig ikke nu, og det er meget hyppigt, at Folk gaa med Fejl, som ere Kassationsgrund, men de kunne ikke blive bedømte, før Dagen kommer, da de skulle

møde. For Statskassen er det en ikke ubetydelig Udgift, at der saaledes skal betales Underhold for tjenstdygtige Folk, for hvem det er et stort Tab at skulle forlade deres Hyrer. Man skulde altsaa efter denne Lov kunne give dem den Ret, at de straks kunne henvende sig og faa en Bedømmelse, saa at de kunne faa at vide, om de i det hele taget blive indkaldte, eller om de kunne fortsætte deres Bedrift. Den anden Ret, man vil give dem, er, at de fra den Dag, de ere erklærede tjenstdygtige til Indkaldelse, ville kunne faa vederlagsfrit Ophold og Kost om Bord i et af Marinens Kaserneskebe eller i en Kaserne, hvad man nu har i Øjeblikket eller faar i Fremtiden. Der vilde man saa kunne beskæftige disse Folk tilstrækkelig ogsaa i den faglige Uddannelse, de gaa i Møde, og man vil stille dem saaledes, at de ikke risikere som nu at falde ind paa Logihuse, hvor de blive behandlet mere eller mindre samvittighedsfuldt, og hvor den Smule Spareskillinger, de have kunnet tjene sig ved deres ret anstregende Livserhverv, mulig bliver dem frannarret af Bondefangere og lignende Personer, der optræde epidemisk her i Byen. Sligt ville de blive unddragne ved den foreslaaede Ordning, de ville faa Kost og Logi foruden de Underholdspenge, som ifølge Lovens § 37 tilstaa dem, og de ville derigennem faa en virkelig Udvej til at kunne maintainere sig og leve. Jeg skal blot endnu tilføje den Henstilling til det høje Ting at støtte denne Sag. Jeg er ikke i Tvivl om, at Tinget vil gøre det, thi det er en saa billig og human Foranstaltning, som vel kan tænkes. Ligeledes tør jeg vente, at den højtærede Minister, muligvis i Samraad med de øvrige Ministre, som ville faa med denne Sag at gøre, vil stille sig velvillig til den og søge at faa den gennemført omsider, saa at man ikke oftere skal høre Klager i den Anledning. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til Tingets og Ministrenes Velvilje.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Udvalget, der behandler Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark, har i Dag afgivet sin Betænkning, hvoraf Eksemplarer ville blive omdelte.

Næste Møde holdes paa Onsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da: